

ORAVECZ IMRE

Matyi

BÁNAT

*Öreg, már hatvankettő voltam,
mikor érkezett,
és szorongva gondoltam rá,
hogy túl fiatal lesz majd,
és nem tud mit kezdeni a halálommal,
nem sejtettem,
hogy van ennél rosszabb is:
még életemben elveszített engem.*

KÉTELY

*Egyszer majd megpróbálja megérteni,
miért váltak el a szülei,
kiknek egyesülése őt eredményezte,

de megértheti-e,
akarhatja-e megérteni azt,
mi létének tagadása?*

VÉDELEM

*Mikor kiderült,
hogy a nagyszüleinél rejtették el,
és beengedtek a lakásba,
felemelvén magamhoz öleltem,
mikor letettem,
a másik szobába vezetett,
leültetett a padlóra,
és azt mondta,
hogy megvéd engem,
egy képzeletbeli vonalat húzott elém,
és megtiltotta az anyjának és a nagyszüleinek,
hogy átlépjék.*

BIZONYÍTÁS

*Az anyja az elhelyezési perben mindent bevetett ellenem,
a családi erőszak hamis vádját is,
állítván, hogy tetteleg bántalmaztam a fiunkat,
és a bíróság előtt ezt azzal
az igaz állítással próbálta bizonyítani,
hogy Ondrok gödre című regényemben ifjabb János veri a fiát.*

BIZALOM

*Hat éves korában egyszer azt kérdezte tőlem,
ki lesz az ő felesége,*

*elmagyaráztam neki,
hogy egy nála fiatalabb lány,
kit még nem ismer,
de az is lehet,
hogy egy vele korú azok közül,
kikkel egy óvodai csoportban van,*

*erre megkért,
hogy segísek majd választani.*

PONTOSÍTÁS

*Belső-Rácfalun elkotyogtam neki,
hogy készülő regényem hőse, Steve itt épít majd tanyát,
miután bevándorolt Kaliforniából,*

*mikor hetekkel később újra elbicikliztünk oda,
váratlanul visszatért rá,
és azt javasolta,
hogy az istállóban ne csak lovak, hanem tehenek is legyenek,*

*igen, hagytam helyben,
egyik oldalon lesznek a lovak, a másik oldalon a tehenek,*

*nem, pontosítsunk, mondta,
jobb oldalon a lovak,
bal oldalon a tehenek.*

Madárnapló

BARÁTPOSZÁTA

Elbűvölő, páratlan énekével hívta fel magára figyelmemet,

*lágyan buborékoló, fuvolázó,
és mégis erőteljesen csengő hangja
először olyan volt,
mintha azelőtt sosem hallottam volna,*

*a nyírfa csúcsáról jött,
de megfigyelő pontomat lázasan váltogatva
bárhogy keresgéltem a távcsővel,
bárhogy meresztettem a szemem,
napokig tartott,
míg végre őt magát is megtaláltam,
és azonosítottam a levelek közt,*

*mióta tudom,
hogy tőle származik,
már nem akarom feltétlenül látni szürkés, barnás karcsú testét,
beérem torkának művével is,*

*kissé hasonlít a vörösbegyére,
néha össze is tévesztem azével,
kivált tavasszal,
mikor még újszerű,
mikor a búbospacsirta után,
de még a mezei pacsirta előtt mindkettő megérkezik,*

*nyári reggeleken elsőként szólal meg,
és este is ő zárja a napot,*

*az alkony előtti órán a legbuzgóbb,
mikor sárgulásnak indul a fény,
és elkezd lefelé csúszni a nap,*

*ilyenkor kivált ajánlatos hallgatni,
gyógyítóan hat a lélekre,
és felvértez a közelgő sötét gondolatok ellen.*

VEREBEK

1

Nem rokonszenvezem velük,

*mérhetetlenül elszaporodtak,
befészkelnek az ereszbe,
a héjazat és a szigetelés közé,
oda húzódnak az eső, a hideg elől,
ott tojnak, költenek,
és ott töltik az éjszakát is,
a járdára piszkolnak,
ürülékükkel eltömik a szellőzőnyílásokat,
és a tetőtéri mennyezeten át hallom éjjel,
amint lábukkal percegetik a párafóliát,
mikor kúsznak, vagy álmukban mocorognak.*

2

Ma találkoztam a határban egy csapat mezei verébbel,

*jöttömre felröppentek egy trenkabokorról,
majd visszatelepedtek, abelyett,
hogy az erdő felé vették volna az irányt,
pedig mínusz tizenöt fok volt,
és már erősen esteledett,*

*jó érzés volna tudni,
hogy soha nem kerülhetek velük összeütközésbe.*

3

Gyerekkoromban verebet is ettünk,

*nem annyira szükség vitt rá,
mint inkább apám falánksága,*

*egyszer egy kölcsön-vadászpuskával lőtt egy csomó verebet,
és utasította anyámat,
hogy csináljon paprikás krumplit,
és abba főzze bele,*

6 |

*anyám kínkeservesen megkopsztotta az apró, sovány testeket,
és üggyel-bajjal eltávolította belőlük a söréteket,*

*apámnak ízlett,
mikor elkészült,
de én sehoggy se találtam rajtuk húst,
a hegyes csontocskák összeszurkálták a nyelvem,
és mialatt viszolyogva forgattam a darabokat a számban,
olyan volt,
mintha tűpárnákat rágtam volna.*

HOLLÓK

*Gyerekoromból nem emlékszem rájuk,
vagy összetévesztettem őket a varjakkal,*

*mindenesetre bizonyos,
hogy nem haltak ki,
mert itt vannak,*

*feketén, súlyosan köröznek a völgy felett,
vagy ereszkednek lefelé Pipis-hegyről,
és Borzsa irányába tartanak,*

*többnyire azonban csak a hangjukat hallom,
Dregolyból, az erdő felől,
nem is annyira károogás,
mint inkább szaggatott nyikorgás,*

*olyan visszhangszerű, földöntúli,
hogy futkos tőle a hátamon a hideg,
mint Anza Borregóban, a sivatagban,
hol először nem tudtam,
hogy hollótól származik,
mert Palm-kanyon farából jött,
mi pedig a szájánál táboroztunk.*

LÁTOGATÁS

*Ma reggel egy szarka bekukucskált a konyhaablakon,
illetteggy kicsit az ablakpárkányon,
aztán oldalt fordította a fejét,
és látta,
hogy a tálalópultnál állok,
és szardíniát eszem paradicsommal és hagymával,*

*apai nagyanyám volt az,
időnként eljön megnézni,
hogyan boldogulok egyedül,*

*hazatért apámmal Kanadából,
és bántja a lelkiismeret,
mert ezzel nebezebb helyzetbe hozott,
mint annak idején önmagát,
hiszen a fia legalább vele maradt.*

